

הבית והעליה פרק עשירי בבא מציעא

ק"מ.

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"י מהלכות
מעשר שני וטעם דכתיב
הלכה יט סנה עשין קל
טור י"ד סי' רל"ז ומשמי
נצור ובסנה שם ולא
מלחמין:
ב א מ"י פ"ד מהל'
בסנה ה"י ט סנה
עשין פכ טו"ש"ע ח"מ סי'
קסו סעיף א:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קמיה
דשבור וכו' מלכא ממש.
נ"ב ובכ"ז סוף דף י'
מבואר דהו"ע ע"ש ע"ש
ובכ"ז דף קטו ע"כ איתא
דשמואל נקלה ק"י וכן
בפסחים דף נד:

גיליון הש"ס

רש"י ב"ה אפריון חן
שלנו. וכו' רש"י במו"ש
פ' וחי בפקוקין בן פורת
יוסף. אצל המנצ"ן שם כ'
דעניין ששבת והוא לשון
שבת וזוה"ק כמו פורקל
ליתמי (כחצות ד' נד) ועי'
ברא"ש שם:

מוסף רש"י

אפריון. חן. והוא לשון
ארמי (בבא"ש חס בב).

אילן היוצא מן הגזע וכו'. בלוקח אילן אחד בתוך של חצירו דק"ל
בבבא בתרא (דף פא). דדבריה הכל לא קנה קרקע ואילן קטן היוצא (מן
הגזע או) מן השרשין לית דינא ולית דיינא דקרקע גמורה היא ומן הגזע
נמי ר"מ סבר שדי נופו בתר עיקרו והתם מפרש מאי גזע ומאי

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ותנן נמי גבי ערלה כי האי גוונא אילן
היוצא מן הגזע ומן השרשין חייב בערלה
דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר "מן הגזע
פטור ומן השרשין חייב וצריכי דאי
אשמועינן קמייחא בהא קאמר רבי יהודה
משום דממונא אבל גבי ערלה דאיסורא
אימא מודי ליה לר' מאיר ואי איתמר בהא בהא
קאמר ר' מאיר אבל בההיא אימא
מודי ליה לר' יהודה צריכי: [אמר] ר"ש
(אומר) כל שהעליון יכול לפשוט [וכו']:
אמרי דבי רבי ינאי יובלבר שלא יאנא
בעי רב ענן ואיתימא רבי ירמיה מגיע
לנופו ואין מגיע לעיקרו [א] מגיע לעיקרו ואין
מגיע לנופו מאי יתיקו: אמר אפרים ספרא
תלמידו של ריש לקיש משום ריש לקיש
הלכה בר"ש אמרוה קמיה דשבור מלכא
אמר להו [א] אפריון נמטייה לרבי שמעון:

שרשין גזע כל שרואה פני חמה
דשבת נוף העליון לנצל האילן דקתני
התם הגדילו לא ישפה התם הוא
לדעתא דהכי נחת שכל זמן שהיא
ראוי לעשות פרי היא צקרקע וישא
ענף ופירי אצל אילן אחר העולה מן
הגזע אילנא אחרינא הוא: חייב צערלה
גרסי'. לר"מ דאילן הוא לעצמו דגזע
הסמוך לקרקע [ב] בתוך שלשה קרקע
הוא ואע"ג דלא מנארעא ממש יניק
שדי נופו בתר עיקרו: מגיע לעיקרו
ואינו מגיע לנופו. כגון שנוטה נופו
למטה: קמיה דשבור מלכא. לי נראה
שבור (א) מלכא ממש ומלך פרס היה
ובקי צדינים ואמרוה להא דר"ש דמתני'
קמיה וקלסא ואמר אפריון נמטייה
לר"ש יקבל חן מאתנו על דבר זה. ואית
דאמרי שבור מלכא שמואל דבכמה
דוכתי קרי ליה הכי ואין מיושג זה
דמאי אמרוה אי להא דר"ש דמתני'
אטו שמואל לא הוה ידע לה למתני'
ואי להא דאפרים ספרא אטו אי לא

אמר ריש לקיש הלכה כר"ש שמואל מי לא קיס דדיני למיקלסיה לר"ש עד דשמע משמיה
דרש לקיש דהלכתא כוותיה: אפריון. * חן שלנו:

הדרן עלך הבית והעליה וסליקא לה מסכת בבא מציעא

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת בבא מציעא והדרן עלן. דעתן עלך מסכת בבא מציעא ודעתן עלן. לא נתנשי מינה מסכת בבא מציעא
ולא נתנשי מינה לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאיתי:

יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. ^(א) חנינא בר פפא רמי
בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר
פפא:

העבר נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל
כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: לעולם לא
אשפח פקודיך כי בם חיתני: ברוך אתה יי למדני חקך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו
משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים
ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר
ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסים מסכת בבא מציעא בן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמד
וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי
ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע עד עולם. ותתקיים בי בהתהלך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות
היא תשיחך. כי בי ירבו ימיה ויסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו
בשלוש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם,
ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקק פולחנא נוכראה מארעא, ולאטבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא
במלכותיה ויקריה, וינצמח פרקנה ויקרב משיחיה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא
ברוך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון
ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באוריתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון
שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני ויחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא
מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן: